

Eitt flott brak!

Theodor E. D. Olsen
Álvur Haraldsen

Í sambandi við at bólkurinn er flöguaktuellur í hesum dögum, varð skipað fyri konsert friggjakkvöldið, har høvi var at hoyra nógvar av nýggju sangunum. Hóast boðað var frá eini sitikonsert, noyddist fitt av fólki at standa á síðusalanum og lurta, men tað gjørdi kanska minni, tí tað var eitt sera hart og rátt ljóð, sum knøttakoni ljóðmaðurin megnaði at trýsta í hvønn krók í salinum. Hesin er eisini fastur ljóðmaður á sokallaðu grønu konsertunum Niðri og hevur eisini arbeitt við Metallica og Will Smith - hesaferð átti Moirae so tórn, og ikki kann sigast annað, enn at honum eydnaðist at finna tað rætta »soundið« hjá bólkinum.

Visuelli yrkjarin

Frágreiðingarnar millum lögini vóru fjar og stuttar, og visti hetta eisini hvussu konsenterað manningin var á tí einans umleið fimm korter longu konsertini friggjakkvöldið. Hinvegin var als ikki neyðugt hjá Terja at siga serliga nóg, tí hesum syrgdi tann visuelli parturin hjá Anker Eli Petersen, sum eisini eigur flestu tekstirnar, fyri.

Á løriftinum aftan fyri pallin koyrdi nevnliga ein ljósmyndarvøð, sum Anker Eli hevði latið úr huga og hondum, og gjørdi hetta framfærsluna til eina tvørlistaliga uppliving. Aðrenn sjálf konsertin byrjaði, kom tann fyrsta myndin til sjóndar, og tann eftirhondini eyðkendi stílin hjá Anker Eli, ið bert hann megnar at skapa, varð hildin alian vegin. Í stöðum í tí samfelagsrevsandi partinum kanska í so forerandi, so at áskoðararnir ikki sluppu at hugsa so nóg sjálvir, men sum heild riggaði hendan samanrenningin við tónleiki og inniligum ljósmyndum sera væl - og tað er ikki bara sum

Friggjakkvöldið skuldi hon vera - konsertin hjá Moirae, sum bæði varð umrødd og lýst í blóðum og útvarpi - og dult varð ongantíð fyri, at her var talan um nakað heilt serligt. Eitt brak, vit ikki vóru von við, og ein avdúking av arbeiðinum hjá einum bólki, sum nú í nakrar mánaðir ikki hevur verið á palli, men heldur brúkt tíð og orku upp á at ódeyðiliggera sítt verk í upptøkuhølunum. Hesaferð skuldi alt verða, sum Moirae vildi hava tað, og einki skuldi sparast. Og lat meg siga tað beinanvegin: Moirae manningin lovaði ikki ov nógv í sínum ósvikaliga sjálsvirðiliga og miðvísu fyrirreikingar- og pr-arbeiði. Tað var eitt brak, ið bólkurinn bórðreiddi við friggjakkvöldið í Norðurlandahúsinum

friggjakkvöldið av nýggja tilfarinum, verður hetta munurin millum ta nýggju flöguna og hina fyrru, sum kom út fyri tveimum árum síðani. Tí meðan hin fyrra so at siga slapp at útvikla seg sjálva og spinna sín egna trád, líktist hetta nýggja tilfarið nógvar meira eini umhugsadari og vælstoypari heild.

Nýggjar perlar

Moirae legði fyri við tí samfelagsrevsandi sanginum »Brillumenn«, ið umrøddi ter dupultmoralsku Føroyar, at sjálvt ikki kunnu geva einum friggjandi pari á skansanum frið. Eitt vælkeyrandi rokklag, ið gav teimum eina stóra nös, sum altíð bert velja at seta sínar egnu brillur á hana, og síðani fordøma onnur út frá sínari sannføring. Allarhelst eitt komandi hitt, ið minnir okkum á ikki at grýta við gróti, tá vit sjálvi ganga við glareygum.

Cyberljós í náttini

Síðani helt tann harði rokkurinn sum sagt fram, við tekstum um m.a. kærleika og heita ást, væl stuðlað av teimum ikki minnu heitu ljósmyndunum, og vit kunnu bara gita, hví flögan kallast »Sangir úr náttini«.

Afturat sær á pallinum høvdu teir fimm úr Moirae Magnus Johannesen á ljóm-bórði og guitaristin, Jens Marna Hansen. Sum vera man kravur ein so gjøgn-umförd rokkkonsert nógv av guitarleikaranum, og her stóð Hjalti stinnur uttan at gera nakað hóvastak burtur úr sær púra cool og røkti hesa uppgávuna til fulnar. Men sum sagt var hetta ein heilstoypt eind har tónleikur, myndir og litirnir frá cyberljósinum gjørdur konsertina til tað, hon bleiv.

Sum heild gekk fyrra helvt av konsertini betur enn tann seinna, tá tað harða tilfarið av tí fyrru flöguni eisini slapp upp í part. Hetta sigur tó meira um, hvussu Moirae forkelaði áhoyrararnar í fyrra helvt, har Terji & Co. rættiliga »groovaðu« og sluppu at framfæra kremið av tí, ið føroyskur rokkur hevur at bjóða upp á í dag. Moirae, takk fyr eina góða konsert og tillukku við flöguni, sum kemur út í dag.

at siga tað at samansjóða intimitet, show og harðan rokk til eina eind.

Men tað var eyðsæð, at sambært smakkiroyndini

